

معرفی اعضای هیات علمی (به ترتیب حروف الفبا)

اعضای هیات علمی ثابت

دکتر مهدی سعادت‌مند کارشناسی (۱۳۸۱) را در رشته مهندسی برق-کنترل از دانشگاه فردوسی مشهد و کارشناسی ارشد (۱۳۸۳) و دکتری (۱۳۸۸) را در رشته مهندسی پزشکی-بیوالکترونیک به ترتیب از دانشگاه‌های صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی (تهران) و تربیت مدرس (تهران) دریافت نموده است. او در سال ۱۳۸۹ به دانشکده مهندسی دانشگاه فردوسی پیوست و تاکنون دروس تجزیه و تحلیل سیستم‌ها، برنامه‌سازی کامپیوتر، اندازه‌گیری الکتریکی و زبان تخصصی را در مقطع کارشناسی ارائه نموده است. همچنین ایشان در دوره کارشناسی ارشد، دروس سیستم‌های تصویرگر پزشکی، پردازش سیگنال‌های بیولوژیکی، پردازش سیگنال‌های تصویری و مباحث پیشرفته در پردازش تصویر را ارائه می‌دهد. او عضو بنیاد ملی نخبگان ایران بوده و برگزیده جشنواره‌های پنجم و ششم جوان خوارزمی می‌باشد. همچنین، وی در سال ۱۳۹۴ به عنوان استاد برگزیده کشوری از سوی مرکز تحقیقات هوافضا انتخاب شده است. در سال‌های اخیر، پژوهش‌های ایشان در حوزه پزشکی بر روی پردازش سیگنال‌های حیاتی قلب (شامل تصاویر تشدید مغناطیسی قلبی، تصاویر اکوکاردیوگرافی، سیگنال الکتروکاردیوگراف و سیگنال صدای قلب)، حجم‌سنجی مغز با پردازش تصاویر MRI مغزی و همچنین تصویربرداری fMRI متمرکز بوده است. در حوزه غیرپزشکی نیز وی بر روی سیستم‌های حمل و نقل هوشمند و اتوماسیون صنعتی مشغول به فعالیت می‌باشد.

دکتر جواد صفايي در سال ۱۳۵۵ در مشهد متولد شد. او در سال ۱۳۷۳ و در رشته ی مهندسی برق-الکترونیک وارد دانشگاه علم و صنعت ایران شد. در سال ۱۳۷۷ پس از طی دوره کارشناسی، به دانشگاه صنعتی خواجه نصیر رفت و در سال ۱۳۷۹ موفق به اخذ درجه کارشناسی ارشد الکترونیک شد. از سال ۱۳۷۹ الی ۱۳۸۸ علاوه بر تدریس در دانشگاه های آزاد و پیام نور و همکاری با مراکز تحقیقاتی مهندسی پزشکی، اقدام به راه اندازی یک شرکت مهندسی در تهران نمود. حاصل فعالیت این سالها، طراحی، توسعه و ساخت سیستم های گوناگونی است که در قالب همکاری با صنایع کوچک و بزرگ خصوصی و دولتی شکل گرفته اند. ایشان در سال ۱۳۸۸ به منظور ادامه تحصیل عازم فرانسه شدند و در سال ۱۳۹۱ با درجه دکتری علوم اعصاب - گرایش بیوالکترونیک از دانشگاه UPJV با عنوان تز "طراحی و ساخت یک سیستم الکتروانسفالوگرافی و اسپکتروسکوپی مادون قرمز برای بررسی رابطه متقابل فعالیت های الکتریکی و همودینامیک مغز" فارغ التحصیل گشتند. پس از آن به مدت حدود ۲ سال در قالب دوره پسا دکتری با دانشگاه UPJV برای توسعه سیستم مذکور همکاری نمودند و سپس از سال ۱۳۹۳ به جمع اساتید گروه مهندسی برق دانشگاه فردوسی مشهد، گرایش بیوالکترونیک پیوستند. ایشان تا کنون دروس "مبانی مهندسی برق" و "اصول میکروکامپیوترها" را در مقطع کارشناسی و "مبدل های بیومدیكال"، "بیواینسترومنت پیشرفته" و "شیوه پژوهش و روش های آماری" را در مقطع کارشناسی ارشد ارائه نموده اند. از زمینه های تحقیقاتی مورد علاقه وی می توان به طراحی، ساخت و توسعه انواع تجهیزات ابزار دقیق پزشکی (تشخیصی، درمانی و توان بخشی) اشاره کرد.

Dr. Javad Safaie was born in Iran in 1976. He received a B.Sc. degree in electronic engineering from Iran University of Science and Technology, Tehran, Iran in 1998; a M.Sc. degree in electronic engineering from K.N. Toosi University of Technology, Tehran, Iran in 2000. From 2000 to 2009, he worked as developer and design engineer in NTA Co. and as a researcher in the biomedical laboratory of K.N. Toosi University of Technology. He has developed numerous projects in the electronic and bio-instrumentation field in this period. In 2009, he joined the GRAMFC Inserm U1105 research group, Amiens, France. He received a Ph.D. degree in Neuroscience biomedical engineering from Université de Picardie Jules Verne, France, in 2012. From 2012 to 2014, he continued his corporation with the GRAMFC in a post-doctoral position. He has joined to the biomedical branch of the electrical group, Ferdowsi university of Mashhad.

دکتر حسین ضمیری کارشناسی و کارشناسی ارشد را از دانشگاه صنعتی اصفهان در رشته مهندسی برق به ترتیب در سال ۱۳۶۴ و ۱۳۶۶ و دکتری را از دانشگاه تورنتو در سال ۱۳۷۷ دریافت نموده است. ایشان در سال ۱۳۶۶ به دانشکده مهندسی دانشگاه فردوسی پیوست و تاکنون دروس مدارهای الکتریکی II، تجزیه و تحلیل سیستمها، میکروپروسورها، فیلترهای دیجیتال و مخابرات I را در مقطع کارشناسی و تئوری پیشرفته مخابرات، مخابرات سیار، پردازش سیگنالهای آماری، فیلترهای وقفی و سیستمهای مخابراتی MIMO را در مقطع کارشناسی ارشد و دکتری در گروه برق این دانشکده ارائه نموده است. او همچنین عضو پیوسته پژوهشی دانشگاه تورنتو است. زمینه‌های پژوهشی مورد علاقه او در مهندسی پزشکی شامل پردازش سیگنالهای آماری، وقفی و آرایه‌ای، پردازش سیگنالهای بیولوژی، EEG و ECG می‌باشد.

دکتر مریم قربانی ورودی ۱۳۸۱ رشته ی مهندسی برق دانشگاه صنعتی شریف می باشد. او در همان سال به رشته ی دکترای پیوسته ی فیزیک دانشگاه تحصیلات تکمیلی در علوم پایه زنجان تغییر رشته داد و در سال ۱۳۸۸ مدرک دکترای خود را از آن دانشگاه در گرایش بیوفیزیک دریافت نمود. سپس در همان سال در دانشگاه کالیفرنیا در لس آنجلس، UCLA، به عنوان محقق مشغول به کار شد. در سال ۱۳۸۹ همکاری خود را با آزمایشگاه علوم اعصاب پروفیسور مایانک مهتا شروع کرد و در سال ۱۳۹۱ مدرک فوق دکترای خود را از مرکز نوروفیزیک UCLA دریافت نمود. وی در همان سال به ایران بازگشت و به دانشکده مهندسی دانشگاه فردوسی پیوست. از افتخارات دکتر مریم قربانی می توان کسب مدال برنز کشوری المپیاد فیزیک، رتبه ی برگزیده ی سومین جشنواره جوان خوارزمی، پذیرش به همراه بورس از دانشگاه تورنتو کانادا در مقطع دکترای و دریافت اعتبار پژوهشی استادیاران جوان دکتر کاظمی آشتیانی بنیاد ملی نخبگان را نام برد. زمینه های تحقیقاتی دکتر مریم قربانی مدل سازی شبکه های عصبی، نوسانات مغزی، فرآیند خواب و همچنین کشسانی مولکول DNA می باشند. وی در حال حاضر با کار بر روی دو پروژه ی ریپل های هیپوکمپ و فعالیت خود به خودی شبکه های عصبی کورتکس به عنوان پژوهشگر همکار با دانشگاه UCLA مشغول به ادامه ی همکاری می باشد.

دکتر سحر مقیمی کارشناسی خود را در مهندسی برق از دانشگاه تهران در سال ۱۳۸۲ و کارشناسی ارشد و دکترای خود را در رشته مهندسی پزشکی از دانشگاه تربیت مدرس به ترتیب در سالهای ۱۳۸۵ و ۱۳۸۹ دریافت کرد. او از سال ۱۳۸۹ به عنوان عضو هیات علمی در گروه مهندسی برق مشغول به کار شده است و تا کنون دروس ریاضیات مهندسی، جبر خطی، مدار الکتریکی II و مقدمه‌ای بر مهندسی پزشکی را در مقطع کارشناسی ارائه نموده است. در مقطع کارشناسی ارشد او دروس مدلسازی سیستم‌های بیولوژیکی و شناسایی سیستم، و شبکه های مغزی را ارائه می‌کند.

از زمینه‌های تحقیقاتی مورد علاقه او می‌توان بدین موارد اشاره کرد: علوم اعصاب شناختی، شناسایی سیستم و مدلسازی سیگنالهای EEG و همینطور تحلیل شبکه های مغزی اشاره کرد. او در حال حاضر مسئولیت آزمایشگاه پردازش سیگنالهای مغزی را بر عهده دارد که در دو زمینه اصلی مطالعات مرتبط با خواب و همینطور اثرات موسیقی روی مغز انسان فعالیت دارد.

دکتر نادیا نقوی مدرک کارشناسی مهندسی برق-مخابرات را از دانشگاه فردوسی مشهد در سال ۱۳۸۴، مدرک کارشناسی ارشد و دکتری مهندسی پزشکی (بیوالکتریک) را از دانشگاه تربیت مدرس به ترتیب در سال های ۱۳۸۶ و ۱۳۸۹ دریافت نموده است. از سال ۱۳۹۰ به عنوان استادیار و از سال ۱۳۹۵ به عنوان دانشیار با گروه مهندسی برق دانشگاه فردوسی مشهد همکاری داشته است و تاکنون دروس مدارهای الکتریکی I، مدارهای منطقی و ریاضی مهندسی را در مقطع کارشناسی و دروس بیواینسترومنت، روش های عددی پیشرفته در مهندسی پزشکی و کاربرد مواد هوشمند در مهندسی پزشکی را در مقطع کارشناسی ارشد و دکتری در گروه برق این دانشکده ارائه نموده است. زمینه‌های پژوهشی مورد علاقه وی شامل مدل سازی سیستم های بیولوژیکی، مواد هوشمند IPMC، بیومدیال فوتونیک، فتوداینامیک تراپی، فلئورسانس اسپکتروسکوپی و استفاده از روش‌های محاسباتی و مدل‌سازی در حوزه تشخیص و درمان بیماری‌ها می‌باشد.

Dr. Nadia Naghavi received the B.S. degree in electrical engineering from Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran, in 2005 and the M.S. and Ph.D. degrees in biomedical engineering from Tarbiat Modares University, Tehran, Iran, in 2007 and 2010, respectively. She is currently Associate Professor in Department of Electrical Engineering at Ferdowsi University of Mashhad, Iran. Her scientific interests include mathematical modeling of biological systems, nonlinear systems, ionic polymer-metal composites (IPMC), and IPMC sensors and actuators as artificial muscles for biomedical applications, fluorescence spectroscopy, photodynamic therapy, and biomedical applications of computational modeling.

Mohammad-R. Akbarzadeh-T. (Senior Member, IEEE) received his PhD on *Evolutionary Optimization and Fuzzy Control of Complex Systems* from the department of electrical and computer engineering at the University of New Mexico in 1998.

He currently holds dual appointment as professor in the departments of electrical engineering and computer engineering at Ferdowsi University of Mashhad. In 2006-2007, he completed a one year visiting scholar position at Berkeley Initiative on Soft Computing (BISC), UC Berkeley. From 1996-2002, he was affiliated with the NASA Center for Autonomous Control Engineering at University of New Mexico (UNM). In 2011, he chaired the first National Workshop on Soft Computing and Intelligent Systems in Mashhad. In 2007, he served as the technical chair for the First Joint Congress on Fuzzy & Intelligent Systems that was held in Mashhad, Iran. Also, in 2003, he chaired the Fifth Conference on Intelligent Systems as well as co-chaired two mini-symposiums on "Satisficing Multi-agent and Cyber-learning Systems" in Spain and "Intelligent and Biomedical Systems" in Iran, during 2004 and 2005 respectively.

Dr. Akbarzadeh is the founding president of the Intelligent Systems Scientific Society of Iran, the founding councilor representing the Iranian Coalition on Soft Computing in IFSA, and a council member of the Iranian Fuzzy Systems Society. He is also a life member of Eta Kappa Nu (The Electrical Engineering Honor Society), Kappa Mu Epsilon (The Mathematics Honor Society), and the Golden Key National Honor Society. From 2000-to-2008, he served as the faculty advisor for the IEEE student branch at Ferdowsi University of Mashhad. He has also been on board of several IEEE conference/congress technical committees such as the IEEE-SMC, IEEE-WCCI, Genetic and Evolutionary Computation Conference (GECCO), and Automatic Control Conference (ACC). He has received several awards including: the IDB Excellent Leadership Award in 2010, The IDB Excellent Performance Award in 2009, the Outstanding Faculty Award in 2008 and 2002, the IDB Merit Scholarship for High Technology in 2006, the Outstanding Faculty Award in Support of Student Scientific Activities in 2004, Outstanding Graduate Student Award in 1998, and Service Award from the Mathematics Honor Society in 1989. His research interests are in the areas of evolutionary algorithms, fuzzy logic and control, soft computing, multi-agent systems, complex and uncertain systems, robotics, and biomedical engineering systems. He has published over 250 peer-reviewed articles in these and related research fields.

دکتر رضا لطفی در سال ۱۳۵۵ در مشهد متولد شد. او در سال ۱۳۷۲ و در رشته ی مهندسی برق-الکترونیک وارد دانشگاه صنعتی شریف شد اما از سال ۱۳۷۴ به دانشگاه فردوسی مشهد منتقل و در سال ۱۳۷۶ از دانشگاه فردوسی مشهد فارغ التحصیل شد. سپس به ترتیب در سالهای ۱۳۷۸ و ۱۳۸۳ مدارک کارشناسی ارشد و دکتری خود را از دانشگاههای صنعتی شریف و تهران اخذ کرد. از سال ۱۳۸۳ به عنوان استادیار و از سال ۱۳۸۹ تا کنون به عنوان دانشیار با گروه مهندسی برق دانشگاه فردوسی مشهد همکاری داشته است. از سال ۱۳۸۶ تا سال ۱۳۸۸ به عنوان محقق پسا دکتری با دانشگاه تکنولوژی دلفت در هلند و برای کار در یک پروژه ی تحقیقاتی با عنوان طراحی و ساخت مدارات مجتمع بسیار کم مصرف برای استفاده در قطعات قابل کاشت در بدن، همکاری داشته است.

زمینه های تحقیقاتی وی عمدتاً شامل طراحی مدارات مجتمع آنالوگ و مبدلهای داده برای کاربردهای پزشکی و همچنین فرستنده-گیرنده های مخابراتی بوده است. دکتر لطفی از سال ۲۰۱۰ عضو هیات تحریریه ی ژورنال IEEE Transactions on Circuits and Systems-I بوده است. وی تا کنون نویسنده یا نویسنده ی همکار حدود ۱۵ مقاله در ژورنالهای معتبر بین المللی و بیش از ۶۰ مقاله در کنفرانسهای بین المللی بوده است. وی همچنین، بیش از ۱۰ سال سابقه ی فعالیت در صنعت دارد که بخشی از آن مرتبط با پروژه های مهندسی پزشکی بوده است.

دکتر علی مقیمی دکترای حرفه‌ای خود را در رشته دامپزشکی از دانشگاه تهران در سال ۱۳۶۸ اخذ کرد. او سپس در سال ۱۳۷۶ دکترای تخصصی زیست‌شناسی انسانی - حیوانی (نوروفیزیولوژی) خود را از دانشگاه ایالتی مسکو گرفت. دکتر مقیمی در سال ۱۳۷۶ به عنوان عضو هیات علمی دانشگاه فردوسی شروع به کار کرد. و اکنون به عنوان استاد تمام در گروه زیست‌شناسی دانشکده علوم مشغول به فعالیت می‌باشد.

تا کنون از میان دروس ارائه شده توسط ایشان در مقطع تحصیلات تکمیلی می‌توان به فیزیولوژی و سیستمهای عصبی (برای دانشجویان دانشکده مهندسی) و دروس نوروفیزیولوژی رفتار، روش‌های تحقیق در نوروفیزیولوژی و علوم شناختی، احساس و ادراک و نورسایکوفارماکولوژی (برای دانشجویان رشته‌های فیزیولوژی روانشناسی و علوم اعصاب شناختی) اشاره کرد. همچنین زمینه‌های تحقیقاتی مورد علاقه ایشان علوم اعصاب، الکتروفیزیولوژی و فیزیوپاتولوژی صرع و اختلالات یادگیری و حافظه می‌باشد. نامبرده تا کنون بیش از ۶۰ مقاله علمی پژوهشی در مجلات معتبر داخلی و خارجی و نیز سه کتاب ترجمه منتشر نموده است. دکتر مقیمی دارای سوابق مدیریتی شامل مدیریت گروه زیست‌شناسی، مدیر پژوهشی دانشگاه، معاون پژوهشی دانشگاه، مدیر تحصیلات تکمیلی دانشگاه و ریاست دانشکده علوم می‌باشد.

دکتر محمد میمندی نژاد مدارک کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکترای خود را در مهندسی برق (الکترونیک) به ترتیب در سالهای ۱۳۶۹، ۱۳۷۲ و ۱۳۸۴ از دانشگاههای فردوسی مشهد، خواجه نصیرالدین طوسی و واترلو (کانادا) دریافت کرد.

ایشان از سال ۱۳۷۲ همکاری خود را با گروه مهندسی برق دانشگاه فردوسی مشهد به عنوان عضو هیات علمی شروع کرد و تاکنون علاوه بر پژوهش دروس متعددی از گرایش الکترونیک در مقاطع کارشناسی و تحصیلات تکمیلی را ارائه نموده‌اند. زمینه مورد علاقه ایشان در مهندسی پزشکی دستگاه‌های اندازه‌گیری پزشکی می‌باشد.